

هوسۍ د غوښې روغتیايي او غذایی ارزښت

پوهنمل عزیزالرحمن خالد

پاراکلینیک دبیارتمنډ، وترنري علومو پوهنځی، شیخ زاید پوهنتون. خوست: افغانستان.

پرېښنالیک: kalid_dvm@outlook.com

لنډیز

د مسئلې بیان: غوښه د پروټین یوه غني سرچینه ده. که څه هم د غوښې غوښه ډېره عامه ده؛ خو د وحشي شخوند وهورکو حیواناتو، لکه د هوسۍ غوښه د غذایی ارزښت او روغتیا له اړخه ډېرې گټې لري. اوسمهال نړۍ کې له پنځوسو ډېر د هوسيو ډولونه شته؛ نو د هوسۍ غوښه د پروټین، عضلاتي غوړو، منرالونو، ویتامینونو، داخلي رطوبت او معدني موادو لرونکې ده. د مارال هوسۍ غوښه ۱۷/۷۱ سلنه پروټین لري، چې د غوښې په نسبت ډېر ده او د هلوکو نورمال شکل جوړېدنه او ماشومانو وده کې مهم رول لوبوي. د هوسۍ غوښه ۴۲/۱۳ سلنه مشوع شمعي اسیدونه لري، په ځانگړي ډول پالمیتیک اسید او مايریستیک اسید د زړه او رگونو ناروغیو مخنیوي کې مثبت رول لري. موخه: د لیکنې موخه د هوسۍ غوښې د غذایی گټو په اړه معلومات وړاندې کول دي، ترڅو خلک په غذایی رژیم کې ترې گټه واخلي.

د دې مقالې د برابرولو لپاره د غوره او کره سرچینو څخه استفاده شوې ده. د موضوع اړوند پرلیکه علمي سرچینې، په ځانگړي توگه اړوندې علمي مقالې په هر اړخیزه بڼه کتل شوي او گټنه ترې شوې ده.

پایله: د هوسۍ غوښه، په ځانگړي ډول د مارال هوسۍ، د پروټین، شمعي اسیدونو او منرالونو له پلوه غوښې په په پرتله زیاتي روغتیايي گټې لري.

کلیدي کلیمې: اهلي شخوندوهورنکي، غذایی محصولات، روغتیايي ارزښت، غذایی ارزښت شخوندوهورنکي، هوسۍ غوښه.

استاد: خالد. عزیزالرحمن. (1403) هوسۍ د غوښې روغتیايي او غذایی ارزښت. د عینک علمی - خپرنیزه مجله،

دویم کال، گټه ۳، صفحه ۷۳-۸۶.

© د لیکوال یا لیکوالو حق.

خپرنډویه اداره: لوگر د لوړو زده کړو مؤسسه

سریزه

د بڼې روغتیا څخه ډک ژوند تېرولو په موخه، مشتریان باید په خپله غذا کې له عضوي غذايي موادو ډېره استفاده وکړي. لوړ غذايي ارزښت لرونکي، تصدیق شوي، د ساتونکو او اضافي کوونکو موادو څخه پاک غذايي مواد تر لاسه کول د انسان د روغتیا لپاره ډېر اړین دي (Kononiuk & Karwowska, 2020). دا یو منل شوی حقیقت دی، چې عضوي غذايي مواد لوړ غذايي ارزښت لري؛ همدارنگه روغتیايي او خوندي دي او د ډېر وزن خطر راکموي (Kilar & Kasprzyk, 2021). غوښه د انسان د خوړو اساسي برخه ده (Gramatina et al., 2011). د غذايي موادو په هرم کې، غوښه یو له هغه محصولاتو ده، چې د خوړو د اړتیا پوره کولو لپاره یو پر پنځمه برخه تشکیلوي؛ ځکه چې غوښه د انسان لپاره په لوړه کچه هضمېدونکې پروټیني سرچینه ده (Strazdina et al., 2013). غوښه په غذايي موادو کې د ضروري امینواسیدونو له نظره ډېره د اهمیت وړ ده. د انسان په خوړو کې د غوایي غوښه ډېره عامه ده، ځکه د لاسته راوړلو طریقه یې اسانه او بیه یې د نورو غوښو په نسبت ارزانه ده او مصرف کوونکو ته ترې په کافي اندازه غوښه لاسته راځي، چې دغه غوښه د لوړ غذايي ارزښت او لوړ کیفیت لرونکې ده. غوښه د لوړو بیالوژیکي ارزښت لرونکو پروټینونو او Micronutrient لکه د ویتامینونو A, B6, B12, E, D او همدارنگه اوسپنه، زینک، سلینیم او داسې نورو له نظره د اهمیت وړ ده (Gramatina et al., 2011).

د غذايي ارزښت او کمو شحمو لرلو له مخې، د وحشي شخوند وهونکو حیواناتو له ډلې د هوسۍ غوښه د انسان روغتیا لپاره ډېره گټوره ده (Kononiuk & Karwowska, 2020). له دې کبله کولای شو، چې د انسان په غذايي رژیم کې د هوسۍ غوښه د غوایي د غوښې د بدیل په توگه وړاندې کړو (Gramatina et al., 2011). د هوسۍ غوښه د انسان د صحت لپاره ډېر اړین مواد په ځان کې لري. د انرژۍ له نظره د غوایي، خوگ او چرگ د غوښې په نسبت ۹۰-۱۱۰ کیلو کالوري پر ۱۰۰ گرامه غوښه کې انرژیکي ارزښت لري، چې د عضلاتو د انساچو څخه د هر ۱۰۰ گرامه غوښې څخه ۱۱۴-۲۳۱ کیلو کالوري انرژۍ په لرلو سره لوړ ارزښت لري (Szczegielniak & Janicki, 2012). نو له همدې کبله game meat او یا هم venison ته باید د مشتریانو لیوالتیا زیاته وي (Kononiuk & Karwowska, 2020). Game meat د هغو عضوي محصولاتو په توگه پېژندل کېږي، چې د ستیرویدنو درملو او انټي بیوتیکونو څخه پاک وي (Ugarkovic et al., 2020).

مواد او کړنلاره

د دې مقالې د برابرولو لپاره د غوره او کره سرچینو څخه استفاده شوې ده. د موضوع اړوند پرلیکه علمي سرچینې، په ځانگړې توگه اړوندې علمي مقالې په هر اړخیزه بڼه کتل شوې او گټنه ترې شوې ده. د پخوانیو علمي اثارو دقیقې کتنې او ارزونې په موخه مې، لومړی له Google Scholar د موضوع اړوند د ۱۹۲۶-۲۰۲۱ کال پورې انګلیسي مقالې ډاونلوډ کړې. بیا مې له دغو مقالو څخه مهم معلومات راټول او په خپله لیکنه کې ځای پر ځای کړي دي.

هوسی

هوسی د مهمو ښکاری حیواناتو له ډلې څخه ده، چې د غوښې د سرچینې په توګه ترې استفاده کېږي (KelavaUgarkovic et al., 2020). هوسی وابنه خوړونکی حیوان دی، چې یوازې نباتي منشا لرونکي خواړه خوري. ځینې حشرات چې په نباتاتو پورې وي هم خوري. هوسی تقریباً په هر ځای لکه امریکا، افریقا او اسیا کې شته. په استرالیا کې ترې د خلکو د ضرورت پر وخت استفاده کېږي. اوسمهال نړۍ کې له پنځوسو ډېر د هوسیو ډولونه شته، لکه White tail او Mule deer په امریکا، Shy forest deer په اسیا او سویلي افریقا پورې اړه لري (Steffoff, 2008). یو ډول هوسی چې د Axis deer په نوم یادېږي، په وحشي او فارمي ډول په نړۍ کې پیدا کېږي. نوموړې هوسی په استرالیا، ارمینیا، Andaman island، پاکستان، USA، PNG (کلفورنیا، تکزاس، هوایی) د سویلي امریکا په برازیل، Uruguay او ارجنټاین کې پیدا کېږي (KelavaUgarkovic et al., 2020). سره هوسی یوه له هغو هوسیو څخه ده، چې په پراخه کچه په نړۍ کې لکه په اسیا، اروپا او شمالي امریکا کې پیدا کېږي (Razmaitè et al., 2020). مارال هوسی د Red deer له فرعي ډولونو څخه ده، چې په ختیځ کې د قزاقستان په ځینو برخو، چین، منګولیا او روسیه کې پیدا کېږي. دا ډول هوسی په Altyai-sayan mountain کې (چې د قزاقستان په جنوب ختیځ او د روسیې په Perdbaikal کې قرار لري) شته. همدارنګه خالداره او antler هوسی په مارال هوسیو پورې اړه لري او په ټوله کې د Game meat برخه تشکیلوي (Okus Khanova et al., 2017). هوسی په خپل ژوند کې له دوه ډوله ننگونو سره مخ دي: لومړی، د غوښه خوړونکو حیواناتو لخوا ښکار کېدل او دوهم، هغه غذايي توکي خوړل، چې سخت هضم او کم غذايي ارزښت لرونکي وي، لکه وابنه او پانې. خو د هوسی د بدن ځانګړې جوړښت او ځیرکتیا د دې جوګه ده، چې له یادو ستونزو سره توافق وکړي (Steffoff, 2008).

د 1970 لسيزې راهیسې، د سیوارډ ټاپو په کلیو کې د رینډیر رمې د پام وړ اقتصادي فکتور و (Schneider et al., 2005). د هوسی غوښه د خوسکي د غوښې په نسبت ډېره نرمه ده، او د ځینو هوسیو نسلونو لکه رینډیر او د داما دامو (یو ډول هوسی) لپاره د غوښې زړېدل د حلالېدو څخه وروسته له 1 تر 3 ورځو پورې اړین نه وي (Barnier et al., 1999; Sims et al., 2004).

د هوسی علمي طبقه بندي

Phylum	Chordates Animal with a dorsal nerve cord
Sub phylum	Vertebrates Animals with a back bone
Classes	Mammals

(Steffoff, 2008).

د هوسۍ د غوښې کیمیاوي ترکیب: د حیواني محصولاتو لیوالتیا او Rheological (د ساینس یوه برخه ده، چې د مادې د خرابېدو وړتیا مطالعه کوي) ارزښت په عمده توګه د muscular، connective tissue (منظم انساج) او د Adipose نسج د کیمیاوي جوړښت له خوا اغېزمن کېږي. د غوښې عمده ترکیب د اوبو، پروټین، عضلې داخلي شحم، منرالونو، ویتامینونو، داخلي رطوبت او معدني موادو پورې اړه لري (Ugarkovic et al., 2020; Szczegieliak & Janicki, 2012). د بېلابېلو فارمي او وحشي هوسيو د غوښې غذايي ترکیب او کیفیت مطالعه د یادونې وړ ده (Ugarkovic et al., 2020). د هوسۍ د غوښې غوره والی او ځانګړتیا د غوښې له ترکیب څخه، لکه د شحمو چې د عضلې داخلي شحم دي، د ویتامینونو، د macronutrient او د Micronutrient او د هغوی د خاص بوی او خوند له نظره د اصلي کیمیاوي اجزاوو ترمینځ د تناسب له مخې ورکول کېږي (Postolache et al., 2011).

په ټوله کې د هوسۍ غوښه د لږ شحم او غیرمشبوع شحمیاتو یوه ښه سرچینه ده، همدارنګه د اړینو امینواسیدونو او منرالونو لرونکې ده، چې د دې ترکیباتو په لرلو سره پر اهلي حیواناتو د هوسۍ غوښه غوره والی لري، چې په همدې اساس یې ښځې او ځوان نفوس ډېر غوښتونکي دي (Ugarkovic et al., 2020).

پروټین: ټول پروټینونه غذايي ارزښت نه شي پوره کولای؛ مګر د امینو اسیدونو د ترکیب له نظره کولای شي، چې غذايي ارزښت پوره کړي، ځکه چې امینواسیدونه د پروټین د جوړولو یو وظیفوي واحد دی. امینواسیدونه یو عضوي مرکب دی، چې د امین (-NH₂) او کاربوکسیل (-COOH) وظیفوي ګروپونه لري. همدارنګه په څنګ کې د R ګروپ لري، چې د امینواسید ځای او ډول مشخص کوي. په پروټینو کې د امینواسیدونو اندازه او ترتیب د انسان په بدن باندې یو فزیالوژیکي اثر ښکاره کوي (Okuskhanova et al., 2017). د غوښې هرم په خوړو کې هغه محصول ده، چې نسبتاً ۱/۵ برخه یې په خوړو کې استعمالیږي او د نورو خوړو په پرتله لوړ هضمېدونکي پروټین ژوندیو موجوداتو ته برابروي (Strazdina et al., 2013).

غوښه د غوره پروټیني سرچینو څخه شمیرل کېږي، چې د پروټینو له اړخه هره ورځ لږ تر لږه ۱۰۰ ګرامه پخه شوې غوښه د بدن د اړتیا نیمايي برخه تشکیلوي (Szczegieliak & Janicki, 2012). د پروټینو توپیر د غوښینو حیواناتو په ډول پورې اړه لري، چې ثابت اندازه یې د تازه وزن د ۲۳-۱۳٪ تشکیلوي. د امینواسیدونو یادونه اړینه ده، ځکه ځینې امینواسیدونه د انسان په اعضاوو کې نه جوړیږي؛ نو دا ډول امینواسیدونه له غذايي موادو اخیستل کېږي.

غوښه د ضروري امینواسیدونو غني سرچینه ده، چې اړین امینواسیدونه ورته وايي، لکه لیزین، لیوزین، ایزولیوزین او سلفر لرونکي امینو اسیدونه، چې دې دا ډول امینو اسیدونو لرونکې غوښه د لوړ کیفیت پروټین لرونکې ده (Strazdina et al., 2013). د مارال هوسۍ په غوښه کې د اس او غويي د غوښې په نسبت په ډېره اندازه لیزین، تریونین او والین شته. د ایزولیوزین اندازه پکې د غويي د غوښې په نسبت زیاته او د اس د غوښې په نسبت کمه ده. همدارنګه فینل الانین، میتونین او تراپتوپان

د هوسی په غوښه کې، د غوایي او آس د غوښې په نسبت، په کمه اندازه شته. د انتر هوسی غوښه، چې د امینواسیدونو له نظره ډېره غني ده، لکه گلايسین، پرولین، گلوتامیک اسید، لیزین، لیوزین او تریونین په کې لیدل کیږي. د دوهم جدول مطابق په مارال هوسی کې د پروتینو اندازه ۱۸/۷۱ سلنه ده، چې د غوایي د غوښې په نسبت زیاته ده، چې د غوایي په غوښه کې د پروتینو اندازه ۱۳/۷۰ سلنه ده او د آس په غوښه کې د پروتین اندازه د مارال هوسی د غوښې په نسبت زیاته ده، چې د ۱۹/۵۸ سلنې سره برابره ده (Okuskhanova et al., 2017).

دویم جدول: د هوسی، غوایي او اس په غوښه کې په سلنې سره د پروتینو اندازه

اس غوښه	غوایي غوښه	هوسی غوښه	په غوښه کې د پروتینو اندازه په سلنې
۱۹/۵۸ سلنه	۱۳/۷۰ سلنه	۱۸/۷۱ سلنه	

دریم جدول: د ضروري امینو اسیدونو اندازه په ۱۰۰g/100g د حلال شوي حیوان په محصول کې.

ضروري امینو اسیدونه	د FAO اندازه	هوسی غوښه	غوایي غوښه	آس غوښه
g/100g				
والین	5.0	5.84	5.0	5.5
ایزولیزین	4.0	5.83	4.8	6.7
لیوزین	7.0	7.40	8.1	8.3
لیزین	5.5	9.85	8.9	8.2
میتونین	3.5	3.29	3.5	3.7
تریونین	4.0	5.38	4.6	4.7
تراپتوپان	1.0	0.94	1.1	1.2
فینل الانین	6.0	4.08	4.5	5.5
جمله	36.0	42.61	40.5	43.8

په هر ۱۰۰ گرامه غوښه کې، د مارال هوسی غوښه ۴۲/۶۱ گرامه امینواسیدونه لري، چې د غوایي د غوښې په نسبت زیات او د اس په نسبت کم دي (Okuskhanova et al., 2017).

د ځینو امینو اسیدونو روغتیايي گټې

لایزین: د هوسی غوښه د لیزین غني سرچینه ده، چې د هډوکو نورمال شکل جوړېدنې او ماشومانو ودې لپاره اړین دي. دا د Calcium په بڼه او نورمال جذب او په نورمال Nitrogen cycling کې چې په انسانانو کې ترسره کېږي، ساتنه او مرسته کوي. د Antibody په جوړولو، د هورمونونو په جوړېدلو او تخمې کې هم ونډه لري. همدارنگه لیزین د کولاجن جوړولو او انساجو په بیا رغونه کې هم مرسته کوي (Okuskhanova et al., 2017).

تریپتوپان: دا د هوسی په غوښه کې په کمه اندازه شته او د Nicotinamide Vitamin pp او Niacin دواړو او ځینې وخت د Vitamin B₃ سره پېژندل کېږي (Pal et al., 1998) د جوړولو

فکتور دی (Okuskhanova et al., 2017). په انسانانو کې د دې امینواسید کمښت د Pellagra ناروغۍ لامل کېدای شي (Goldberger et al., 1926). د تریپتوپان په ترتیب کې تغیر، د خطرناکو ناروغیو لکه توبرکلوزس او سرطان لامل کېږي. دا یو ضروري امینواسید دی، چې په Lean tissue (غوړ انساج) کې په زیاته او په منظم انساجو او عضلاتو کې په کمه اندازه پیدا کېږي. په Oxypoline کې په زیاته اندازه شته (Okuskhanova., 2017).

میتوین: دا هم په مارال هوسی کې په کمه اندازه شته. دا امینواسید د انسان جسم جوړولو کې د مرکزي خښتې په څیر رول لري او د Vitamin B₁₂ د کمبود د مخنیوي لپاره یو ضروري امینواسید دی. نو دا معلومه شوه، چې د Tryptophan او Methionine د کمبود پوره کولو لپاره باید د هوسی د غوښې په پرتله د غوایي او اس له غوښې استفاده وشي (Strazdina et al., 2013).

شحم: د وحشي حیواناتو له جملې په زیاته اندازه مشوع شحمي اسیدونه د هوسی په غوښه کې پیدا کېږي، چې اندازه یې ۴۲/۱۳ سلنه ده (Strazdina et al., 2013). د شحمیاتو شتون د هوسی په غوښه کې ځینو فکتورونو له مخې لکه جنس، عمر او عضلاتو ډول پورې اړه لري (Daszkiewicz & Mesinger, 2018). د شپږم جدول مطابق د مارال هوسی غوښه د کمو شحمو ۲/۲۶ سلنه درلودونکې ده؛ خو د اس غوښه د ۹/۹۱ سلنه او د غوایي غوښه د ۱۰/۲۹ سلنه شحمو درلودونکې ده. د هوسی غوښه ډېره نازکه ده، ځکه چې یوازې تر پوستکي لاندې د شحمو طبقې لري؛ خو په اهلي حیواناتو کې د شحمو زېرمې تر پوستکي لاندې د عضلاتو په چاودونو کې هم شته (Okuskhanova et al., 2017). ټولې غوښې چې د هوسی غوښه هم په کې شامله ده، د MUFA Monounsaturated fatty acid (یو ښه سرچینه ده، چې د انسان په وینه کې د کولسترول اندازه کموي. تر ټولو اړین MUFA د Oleic acid او Palmiloliec acid څخه عبارت دي. مشوع شحمي اسیدونه پرتله له Myristic acid، palmitic acid او Stearic acid څخه چې په غوښه کې په ډېره کمه اندازه پیدا کېږي.

Palmitic acid او Stearic acid یوازیني مشوع شحمي اسیدونه دي، چې د کم غلظت لرونکي دي. د څلورم جدول مطابق Meristic acid ترتیب سره د هوسی (roe deer) په غوښه کې ۴/۵۷ سلنه او د غوایي په غوښه کې ۳/۶۲ سلنه شته. Palmitic acid د هوسی او غوایي په غوښه کې تقریباً یو شان دي، چې په ترتیب سره د هوسی په غوښه کې ۲۱/۲ سلنه او د غوایي په غوښه کې ۲۱/۴۳ سلنه شته (Strazdina et al., 2013). Stearic acid د Fallow deer په غوښه کې په زیاته اندازه شته، چې په غوښه کې د پام وړ رول لري. Stearic acid د غوښې Tenderness او Juiciness لوروي. د غوښې ذایقه د مشوع او MUFA سره مثبتې اړیکه لري، خو د غیرمشوع شحمي اسیدونو سره منفي اړیکه لري. دا چې Stearic acid مشوع شحمي اسید دی؛ نو د نورو غوښو په پرتله د Fallow deer غوښه غوره ده (Kilar & Kasprzyk, 2021). د Roe deer د اوږو پرتله د بدن په نورو عضلاتو کې Palmitic acid (C16:0) په ډېره اندازه لیدل کېږي. همدارنگه ځیگر او پښتورگي یې د Stearic acid (C18:0) کې لوړ محتویات لري. د پښتورگو

پرتله په Edible offal کې د Stearic acid (C18:0) اندازه د هوسیو او غواگانو په غوښه کې یوشان ده. د Red deer په مقابل کې د کورنیو غواگانو پښتورگي د Palmitic acid په پرتله د Stearic acid سلنه کمه ده (Daszkiewicz *et al.*, 2012). Tomasz Daszkiewicz او Dominika mesinger یوه څېړنه ترسره کړې، چې د ښځینه roe deer او red deer د Intramuscular fats اندازه چې نمونه یې د longissimus lumborum muscles څخه اخیستل شوې وه، چې په IMF کې د MUFA او PUFAs (polyunsaturated fatty acid) اندازه د پام وړ غلظت درلودونکې وه. دا د Parameter له نظره په زړه پورې مشخصه ده او زیاتې روغتیايي گټې لري (Daszkiewicz & Mesinger, 2018). اوسني وخت کې زیاتره خواپه-پوهان په خوړو کې د Omega-3 چې د α -Linolenic acid (18:3) څخه جوړ شوی دی او omega-6 چې د Linolenic acid (18:2) څخه جوړ شوی دی په توازن باندې ډېر غور او فکر کوي (Dahlan & Norfizan-Hanoon, 2007). د N-3 (Omega-3) PUFAs اغېزې او محافظتي گټې د مصرف کوونکو په روغتیا باندې کره شواهد لري (Daszkiewicz *et al.*, 2012). داسې غذايي رژیم چې د Omega-6 غلظت کم او د Omega-3 غلظت پکې زیات وي د دماغو وظایفو ترسره کولو لپاره اړین دي. همدارنگه د Cardiovascular disease د مدیریت، Arthritis او سرطان لپاره اړین دي. نو د هوسی په غوښه کې د omega-6 او omega-3 نسبت ۳:۴۵ دی او د غوایي په غوښه کې د ۴ څخه پورته دي. نو ویلې شو، چې د اهلي حیواناتو په پرتله وحشي حیوانات (هوسی) د غذايي او روغتیايي ارزښت له نظره غوره ده (Strazdina *et al.*, 2013). غذايي α -Linolenic acid په EPA (Ecosapentaenoic (C20:5n-3) fatty acid) او DHA (docosahexaenoic (C22:6n-3) fatty acids) باندې بدلېږي. د معلوماتو پر بناء دا معلومه شوې، چې انسان په ډېرې سختې α -Linolenic acid په EPA او DHA باندې بدلوي او د بدلېدو اندازه یې هم ډېره کمه ده. د Roe deer د بدن په عضلاتو کې د α -Linolenic acid اندازه د ځیگر او زړه په پرتله په ترتیب سره ۶۰/۶-۸۰/۸ سلنه او ۲۰/۳-۳۵/۵۵ سلنه ده. په ځیگر کې یې د EPA او DHA اندازه د ملاء او شاتنې برخې عضلاتو په پرتله ۹۱/۳ سلنه زیاته ده او په پښتورگو کې د عضلاتو په پرتله ۹۴ سلنه زیات α -Linolenic acid شتون لري (Daszkiewicz *et al.*, 2012). د پنځم جدول مطابق α -Linolenic acid په زیاته اندازه سمندري خوړو کې پیدا کېږي. EPA، DPA او DHA په معتدل ډول په حیواني محصولاتو لکه هگي او غوښه کې پیدا کېږي (Calder, 2014).

څلورم جدول: د غوایي او هوسی په غوښه کې د ځینو شحمي اسیدونو اندازه په سلنه

شحمي اسیدونه	هوسی غوښه %	غوایي غوښه %
پالمیتیک اسید	۲۱/۲	۲۱/۴۳
مایریستیک اسید	۴/۵۷	۳/۶۲
ستیریک اسید	زیات	کم

(Strazdina *et al.*, 2013).

پنځم جدول: په غوا، هوسی، چرگ او ماهي کې د EPA، DHA، DPA او اندازه

ماهي	چرگ	هوسی	غوا	α -Linolenic acid
g/100g				
۰/۷۱	۰/۰۱	۰/۰۴	۰/۰۲	EPA
۰/۱۲	۰/۰۲	۰/۰۹	۰/۰۲	DPA
۱/۱۰	۰/۰۳	<۰/۰۱	۰	DHA
۳/۰۹	۰/۰۶	۰/۱۶	۰/۰۴	Total

(Calder, 2014).

شپږم جدول: د غوايي، هوسی او آس غوښه کې د شحمو اندازه %

آس	غوايي	هوسی	حيوان
۱۰/۲۹	۹/۹۱	۲/۲۶	د شحمو اندازه

(Okuskhanova *et al.*, 2017)

د کولستیرول اندازه په فارمي غواکانو کې ۶۰/۷۱ سلنه ده، چې د وحشي (venison) هوسی په پرتله ۱/۳۶ ځله لوړه ده. په وحشي هوسی کې د کولستیرول اندازه ۴۴/۶۴ سلنه ده، چې د فارمي هوسی په پرتله ۱/۴۵ ځله لوړه ده او په فارمي هوسی کې د کولستیرول اندازه ۴۱/۹۶ ده. د venison او فارمي هوسی د کولستیرول اندازه دومره توپیر نه کوي. نو د وحشي هوسی غوښه د انسان د روغتیا لپاره د غوا د غوښې په پرتله ډېره گټوره ده (Gramatina *et al.*, 2011).

د ځینو شحمي اسیدونو روغتیايي گټې: Palmitic acid او Myristic acid په Cardiovascular disease باندې مثبت اغېزه کوي. همدارنگه monounsaturated fatty acid لکه oleic acid او palmiloliec acid د انسانانو په وینه کې د کولستیرول اندازه راکموي (Strazdina *et al.*, 2013). اوږده ځنځیر لرونکي شحمي اسیدونه (LC: n-3) د روغتیا له نظره مهم دي؛ د بېلگې په توگه arteriosclerosis او auto immune disease لپاره دي (Sampels, 2005).

د **Omega-3 روغتیايي گټې**: Omega-3 یو Polyunsaturated fatty acid دی، چې د انسان په بدن باندې ډېر روغتیايي اغېز لري. د EPA او DHA په زیاتېدو سره د cardiovascular ناروغیو او زړه حملې مخنیوی کېږي. په دې کې د وینې فشار، Platelet reactivity، ترمبوس جوړېدل، رگونو فعالیت، Cardiac arrhythmias، زړه ضریان بدلون او التهاب شامل دي. د EPA او DHA په استعمال سره د زړه په ناروغۍ اخته کېدو او مړینې کچې کمېدو کې مهم رول لري. EPA او DHA د سرطان ناروغۍ په مخنیوي کې هم مهم رول لري. د omega-3 شحمو موثریت، چې د اوږده ځنځیر لرونکي دي، انسانانو کې د سرطان مخنیوي او درملنې لپاره کارېږي. همدارنگه زیات استعمال یې د سرطان ضد درملو ته وده ورکوي. په غذایی رژیم کې د n-3 اوږد ځنځیر لرونکي PUFAs استعمال د وینې د غوړوالي او سرطاني حجرو په کمښت کې رول لري.

مطالعاتو بنودلې، چې د Omega-3 اوږد څنڅیر لرونکی Fatty acid د Colorectal، Prostate او سینې په کمولو کې ونډه لري، مگر په دې ډول بنودنو کې اختلاف شته (Calder, 2014). د omega-6 میتابولیکي وظیفه التهاب، وینې لخته کېدو او توموري حجرو ته وده ورکول دي. مگر Omega-3 د پورتنیو ناروغیو په درملنه او د Omega-6 خلاف دنده ترسره کوي (Dahlan & Dahlan, 2007).

د انسان د مغز وچ وزن د ۵۰ سلنه څخه زیات د شحمو څخه جوړ شوی دی، چې په زیاته اندازه DHA پکې شته او په کمه اندازه EPA پکې شته. د حاملګي په دریمه میاشت کې د انسان د مغز جوړېدل پیل کېږي، چې د زېږون څخه وروسته تر ۱۸ میاشتو پورې دوام کوي. په سلسله وار ډول د DHA اندازه د مغز د ودې سره سمه زیاتېږي. د امیدوازی ۳۰ مه اونۍ کې د انسان د مغز وزن ۱۰۰ ګرامه وي، چې ۱۸ میاشتني پورې ۱۱۰۰ ګرامو ته رسېږي. په دې وخت کې د مغز DHA ۳-۴ چنده زیات او د مغز ټول DHA کې ۳۵ چنده زیاتوالی راځي. دا DHA د ماشوم لپاره ډېر اړین دی، چې دا د مور له Placenta او د سینې د شیدو څخه ورکول کېږي، چې دې سره د ماشوم بصري، عصبي او چلند وده کوي.

د Omega-3 د ضرورت وړ اندازه: د International society for the (DHA+DPA) study of fatty acid and lipid د omega-3 لپاره روزنه د ضرورت اندازه 650mg/day بنودلې ده او که له دې کمه وي؛ نو په ورځ کې باید تر ۵۰۰ ګرامه پورې واخستل شي. په ملل متحد کې د خوړو او کرنې ادارې (FAO) لخوا هر نارینه او هغو ښځو کې چې حامله نه وي او یا شیدې ورکونکې نه وي ورځنۍ کمه اندازه 250mg/day ټاکل شوې ده. هغه ښځې چې حامله او شیدې ورکونکې وي حداقل ۳۰۰ ملي ګرامه په ورځ کې چې ۲۰۰ ملي ګرامه به پکې DHA وي په مصرف رسوي. هغه ماشومان چې ۲-۴ کاله عمر ولري لږ تر لږه د ۱۰۰-۱۵۰ ملي ګرامه په ورځ کې، هغه ماشومان چې عمر یې ۴-۶ کاله پورې وي حداقل د ۱۵۰-۲۰۰ ملي ګرامه په ورځ کې او هغه ماشومان چې ۶-۱۰ کاله عمر ولري د ۲۰۰-۲۵۰ ملي ګرامه په ورځ کې، DHA+EPA په مصرف رسوي (Calder, 2014).

منرالونه: د مارال هوسۍ غوښه د غوایي د غوښې په نسبت ۵-۱۰ چنده زیات منرالونه، ضروري امینواسیدونه او ویتامینونه لري. Antler هوسۍ د منرالي عنصرانو لکه کلسیم، اوسپنه، سلینیم، فاسفیت، سوډیم او پوتاشیم ښه منبع ده. د مارال هوسۍ ځینې منرالي ترکیب د غوایي د غوښې د منرالونو معادل دي او ځینې منرالونه یې د غوایي د غوښې په نسبت زیات دي. د غوایي په نسبت د هوسۍ غوښه د کلسیم، فلورین، اوسپنې، مس، جست او کرومیوم غني منبع ده. همدارنګه د Vitamin A، Vitamin B، Vitamin C او Vitamin E ښه منبع ده. د اوسپنې په لوړ غلظت لرلو سره یو برجسته بوی، خوړوالی او د metal taste خوند لرونکې غوښه ده. مارال هوسۍ د Micronutrient عنصرونو له نظره یوه مناسبه منبع ده. په مارال هوسۍ کې منرالونه او د هغوی اندازه په اووم جدول کې مطالعه کولای شو (Okuskhanova et al., 2017). د منرالونو له نظره د مارال

هوسی غوښه د بلې پروتیني منبع او لوییا په پرتله د هغو انسانانو لپاره چې زیات عمر لري او یا هم د چاغوالي په ناروغۍ اخته وي ډېره ګټوره ده (Okuskhanova et al., 2016).
اووم جدول: په مارال هوسی کې منرالونه او د هغوی اندازه په mg/kg

منرالونه	ملي ګرام/کيلو ګرام
مگنیزیم	۲۲۴/۰۷
پوتاشیم	۳۰۴۵/۳۰
فاسفورس	۵۹۲/۱۲
اوسپنه	۳۸/۳۹
کلسیم	۷۷/۲۸
سودیم	۲۱۷/۹۴
زینک	۳۰/۰۴
منګانیز	۶/۹۲
مس	۱/۴۰
نیکل	۰/۳۰

(Okuskhanova et al., 2017).

کاربوهایدريت: د حيوان د حلالې په وخت کې د گلايکوجن غیر هوازي تجزيه د حیواناتو په غوښه کې د فاسفورولیزس او لکتیک اسید په تجمع پورې اړه لري؛ کوم چې په عضلاتو کې د گلايکوجن په مقدار پورې اړه لري. د گلايکوجن اندازه د غوايي او هوسی په تازه غوښه کې په اتم جدول کې ښودل شوې ده. د جدول مطابق د گلايکوجن اندازه په Red deer کې د غوايي د غوښې په پرتله دوه برابره زیاته ده. په Red deer کې د گلايکوجن زیاته اندازه په ظاهري ډول دې ته منسوب ده، چې دوی د زیات فزیکي فعالیت لپاره په خپل ځان کې کاربوهایدريت زیات ذخیره کوي. په اصل کې کاربوهایدريت د یو ژوندي موجود لپاره د انرژۍ او میتابولیکي فعالیت یوه ذریعه ده (Kaimbaeva & Gurinovich, 2016).

اتم جدول: د غوايي او هوسی په تازه غوښه کې د کاربوهایدريت اندازه په %

شکرې	سره هوسی	خوسکی
	۳/۱۳ سلنه	۱/۸۶ سلنه

داخلي رطوبت او پي ايچ: د مارال هوسی د غوښې اوسط پي ايچ ۵/۸۵ دی کوم چې د غوايي او آس د غوښې له PH سره یوشان دی (Okuskhanova et al., 2017). په غوښه کې د اوبو اندازه د حیوان د عضلاتو په ډول، غوښې ډول، کال موسم او غوښې پي ايچ پورې اړه لري، چې ۵۶-۷۳ سلنه وي (Gramatina et al., 2011). د هوسی غوښه د اس او غوايي د غوښې په نسبت د زیات رطوبت درلودونکې ده، چې ښه غوښه یې بللی شو. د پخولو په وخت کې جوس جوړول او نرموالی د غوښې شکل او قابلیت پورې اړه لري، چې اوبه دروي او یا یې له ځانه لرې کوي

(Okuskhanova et al., 2017). په نهم جدول کې د Venison، Cattle او فارمې هوسی د داخلي رطوبت اندازه ښودل شوې ده، چې د تجربې او نتیجې لاسته راوړو په اساس تقریباً ۷۴/۵ سلنه ده او کوم خاص توپیر نه لري (Gramatina et al., 2011).

نهم جدول: د فارمې غوایې، فارمې هوسی او وحشي هوسی د غوښې داخلي رطوبت %

فارمې غوایې غوښه	فارمې هوسی غوښه	وحشي هوسی غوښه	داخلي رطوبت
۷۵/۵ سلنه	۷۵/۸ سلنه	۷۳/۳ سلنه	

په درملو کې د هوسو استعمال: د مارال هوسی وینه د درملو په جوړولو کې لوړ ارزښت لري، لکه د Velvet antler hematogen چې د عصبي اختلال درملنې، میتابولیکي اختلالاتو، زکام، معدې التهاب، کم خونې او نورو حالتونو لپاره استعمالیږي. د هوسی وچه شوې لکې، د پښې پلې، تذکیر آله او 3-4 میاشتو امبریو یې هم معالجوي ارزښت لرونکي دي (Okuskhanova et al., 2017).

پایلیزه

ددې لیکنې په پایله کې مونږ دې پایلې ته رسېږو، چې وویو د هوسی غوښه، د غوایې د غوښې په پرتله، ۵-۱۰ ځله زیات منرالونه، ضروري امینواسیدونه او ویتامینونه لري. د پروتینو اندازه یې ۱۸-۲۰ سلنه ده او د شحمو اندازه یې کم دی، چې له ۱/۱ څخه ۳/۹ سلنې پورې ښودل شوې ده او نوموړې غوښه په کم مقدار کولسترول لري. د Bioactive موادو لکه تخمري او هورمونونو په درلودلو سره زیاته ګټوره ده، چې د کمزوري جسم په تقویه کولو کې مهم رول لري. انرژیکي ارزښت یې ۹۴۴-۱۱۵۴ کیلوکالوري/۱۰۰ ګرامه دی. په ټوله کې د هوسی په غوښه کې د معدني موادو سلنه لوړه ده، چې په منځني ډول ۲/۲۱ سلنه دی او د ستیرویدونو او انټي بیوتیکونو څخه پاکه غوښه ده. د غوایې غوښه کې د معدني موادو سلنې منځنۍ ډول ۱/۱۵ سلنه او اس غوښه کې ۱ سلنه دی. د اهلي حیواناتو په پرتله ذایقه لرونکې، خوندوره او د زیات غذايي ارزښت لرونکې غوښه ده (Cardiovascular، Breast، Prostate، Colorectal، Auto immune Disease، Arteriosclerosis، cancer، د هډوکو نورمال شکل جوړېدنه او ماشومانو ودې لپاره هم ګټوره ده. نو موږ باید په خپل غذايي رژیم کې په کافي اندازه د هوسی غوښه شامله کړو، ترڅو زمونږ بدن قوي او له ګڼو ناروغیو خوندي وي.

سرچینې

- Calder, P. C. (2014). Very long chain omega- 3 (n- 3) fatty acids and human health. European journal of lipid science and technology, 116(10), 1280-1300.
- Cygan-Szczegielniak, D., & Janicki, B. (2012). Amino acids content and basic chemical composition of roe deer (*Capreolus capreolus* L.) meat. Polish journal of veterinary sciences, 15(4).

- Dahlan, L., & Norfarizan-Hanoon, N. A. (2007). Fatty Acid Profiles and Cholesterol Composition of Venison from Farmed Deer.
- Daszkiewicz, T., & Mesinger, D. (2018). Fatty acid profile of meat (Longissimus lumborum) from female roe deer (*Capreolus capreolus* L.) and red deer (*Cervus elaphus* L.). *International journal of food properties*, 21(1), 2276-2282.
- Daszkiewicz, T., Kubiak, D., Winarski, R., & Koba-Kowalczyk, M. (2012). The effect of gender on the quality of roe deer (*Capreolus capreolus* L.) meat. *Small Ruminant Research*, 103(2-3), 169-175.
- Goldberger, J., Wheeler, G. A., Lillie, R. D., & Rogers, L. M. (1926). A Further Study of Butter, Fresh Beef, and Yeast as Pellagra Preventives: With a Consideration of the Relation of Factor PP of Pellagra (and Black Tongue of Dogs) to Vitamin B. United States Public Health Service.
- Gramatina, I., Rakcejeva, T., Silina, L., & Jemeljanovs, A. (2011, August). Comparison of venison and beef chemical composition. In 57th International Congress of Meat Science and Technology" Global Challenges to Production, Processing and Consumption of Meat (pp. 7-12).
- Kaimbaeva, L. A., & Gurinovich, G. V. (2016). Study of autolytic changes in red deer meat and beef. *Indian Journal of Science and Technology*, 9(30), 1-8.
- Kelava Ugarković, N., Konjačić, M., Prpić, Z., Tomljanović, K., & Ugarković, D. (2020). Effect of Sex and Age on Nutritional Content in Wild Axis Deer (*Axis axis* Erx.) Meat. *Animals*, 10(9), 1560.
- Kilar, J., & Kasprzyk, A. (2021). Fatty acids and nutraceutical properties of lipids in fallow deer (*Dama dama*) meat produced in organic and conventional farming systems. *Foods*, 10(10), 2290.
- Kononiuk, A. D., & Karwowska, M. (2020). Comparison of the effect of freeze-dried acid whey on physicochemical properties of organic fermented sausages made from beef and fallow deer meat. *Journal of food science and technology*, 57(5), 1753-1762.
- Okuskhanova, E., Assenova, B., Rebezov, M., Amirkhanov, K., Yessimbekov, Z., Smolnikova, F., & Stuart, M. (2017). Study of morphology, chemical, and amino acid composition of red deer meat. *Veterinary World*, 10(6), 623.
- Okuskhanova, E., Assenova, B., Yessimbekov, Z., Kulushtayeva, B., Rebezov, M., Zinina, O., & Stuart, M. (2016). Mineral composition of deer meat pate (No. AECL-CW--121241-CONF-016). Atomic Energy of Canada Limited.
- Pal, T., Narayanan, V. A., Stokes, D. L., & Vo-Dinh, T. (1998). Surface-enhanced Raman detection of nicotinamide in vitamin tablets. *Analytica chimica acta*, 368(1-2), 21-28.
- Postolache, A. N., Boișteanu, P. C., & Lazăr, R. (2011). Red deer meat (*Cervus elaphus* L.): between hunting and necessity. *Lucrări Științifice. Seria Zootehnie*, 56, 265-269.

- Razmaitė, V., Pileckas, V., Šiukščius, A., & Juškienė, V. (2020). Fatty acid composition of meat and edible offal from free-living red deer (*Cervus elaphus*). *Foods*, 9(7), 923.
- Sampels, S. (2005). Fatty acids and antioxidants in reindeer and red deer (Vol. 2005, No. 2005: 31).
- Steffoff, R. (2008). *Deer*. Marshall Cavendish.
- Straziņa, V., Jemeljanovs, A., & Šterna, V. (2013, November). Nutrition value of wild animal meat. In *Proceedings of the Latvian Academy of Sciences. Section B. Natural, Exact, and Applied Sciences*. (Vol. 67, No. 4-5, pp. 373-377).
- Schneider, W., Kielland, K., & Finstad, G. (2005). Factors in the adaptation of reindeer herders to caribou on the Seward Peninsula, Alaska. *Arctic Anthropology*, 42(2), 36-49.
- Barnier, V. M. H., Wiklund, E., Van Dijk, A., Smulders, F. J. M., & Malmfors, G. (1999). Proteolytic enzyme and inhibitor levels in reindeer (*Rangifer tarandus tarandus* L.) vs. bovine longissimus muscle, as they relate to ageing rate and response. *Rangifer*, 19(1), 13-18.
- Sims, K. L., Wiklund, E., Hutchison, C. L., Mulley, R. C., & Littlejohn, R. P. (2004, August). Effects of pelvic suspension on the tenderness of meat from fallow deer (*Dama dama*). In *Proceedings. 50th International Congress of Meat Science and Technology*, Helsinki, Finland (pp. 536-539).

Two quarterly

Ainak Academic- Research Journal

Logar Higher Education Institute

Journal license date: June/2023

Nutritive and Medicinal Value of Deer Meat

Aziz ur Rahman Khalid

Department of Para Clinic, Faculty of Veterinary, Shaikh Zayed University, Khost:
Afghanistan.Email: kalid_dvm@outlook.com

ABSTRACT

Meat is regarded as a rich source of protein for humans and plays a crucial role in daily diets. While beef is commonly consumed, the meat from wild ruminants, such as deer, offers numerous health benefits and has superior nutritional value. Deer, being classified as game animals, are consumed as part of the diet, and there are currently over 50 species of deer known worldwide.

Objectives: The aim of this article is to highlight the nutritional benefits of deer meat and illustrate why it is a superior choice for human health compared to beef.

Problems: Although beef is widely consumed, many people are still unaware of the health benefits that deer meat offers, leaving them deprived of its superior nutritional advantages.

Conclusion: Deer meat especially that from Maral deer, provides higher nutritional value than beef, offering more proteins, fatty acids, and essential minerals. Its consumption not only helps in the prevention of heart diseases but also promotes healthy bone development and reduces cholesterol levels in the blood, making it a more beneficial choice for human health

Keywords: Food products, domestic ruminants, deer meat, health value, nutritional value, Wild ruminants.

Cite this article: Khalid. Aziz ur Rahman. (2024). Nutritive and Medicinal Value of Deer Meat. *Ainak Academic – Research Journal (two Quarterly)*, 2(3): 73-86.
Logar Higher Education Institute © The Author(s).
